

קב:

עין משפט
נר מצוה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

(6) [ומתפסא ספיי דע"ן].
ס) ולקמן ק"ל. ג) ז"ל
מק"ד. ד) וע"פ חוסי כ"מ
קט"ו: ד"ה שאלת וחס'
מנחת מנ. ד"ה א"ן. ס) ג'
מח"ס לר"ל.

תורה אור השל"ם

1. רק חזק לכלתי אבל
הד"ס כי הד"ס אף ע"פ
ולא תאכל דגוש ע"פ
הק"ש. דב"י י"ב כג'
2. ואנשי קרש תריון ל'
וק"ש בשדה טורפה לא
תאכלו לקבל תשלובן
אחר. שמו"ב כב

רבינו גרשום

גמ' וכו' וכו' מעט: אמר
רבא א"ל תמצא לומר סבר
רבי מחשב אוכלין. מס'ה
מחשבה חייב לאוכלה
כלומר רבי דפוסו דבחייה
לא לאיברי עומדת: אם
תמצא לומר דסבר רבי
מחשב אוכלין סמה
מחשבה חייב לאוכלה
אבר אבר כ"ו כלומר
א"ע"ג דאכלה כולה
אוליין בתו מחשבתו
וחייב משום אבר מן
החי: ואמר רבא א"ל
תמצא לומר סבר רבי
שמעון מחשבת אוכלין.
כלומר ר"א ב"ר שמעון
דסבר נטל צפור שאין בו
כחית בחייה ואכלה חייב
חייב לאוכלה מת דאני
חייב אלא בכחית דבבלה
היא ואכלה חיה חיות
ככחית פטור דאוליין בתו
מחשבתו דמחשבתו היתה
לאוכלה נבלה: ובשר מן
הטורפה אפי' בחייה כגון
שיצטע כב אחת ממטבחיה
עשרה טרפות: אבל אבר
מן החי ובשר מן החי לר'
יוחנן חייב שתיים דמפיק
לחו משני לאיין לריש
בן לקיש אינו חייב שתיים
אלא אחת דמפיק לחו
לתריוויה מלאו אחר: אבל
בשר מן החי ובשר מן
הטורפה לריש לקיש חייב
שתיים דמפיק לחו מתרי
קראי: לר' יוחנן אינו חייב
אלא אחת. דמפיק לחו
לתריוויה מלאו אחר: אבל
אבר מן החי ובשר מן
הטורפה דברי הכל חייב
שתיים. לתריוויה מספיק לחו
סמיה לאוי:

כחיה ככל שהוא. משום אבר מן החי. אלא לא בעינן ביה כחית:
במיטפה כבשים. דנענלה אפילה כמינא וכל אפילה בכחית בר מאכר
מן החי דכחיה קרא וקפיד אלאר לחדויה: טמאה בין כחיה בין
במיטפה ככל שהוא. מייב דכחיה היא ולא לריכה שיעור דמתן כחית
הן הלוקין (מס' דף ק"י.) זכאל נמלה
כל שהוא הוא חייב משום שאי
בכחיה אלא נמלה זכרה אפורה בכל
שהוא אכל לאו דנענלה ליכא למיזבי
משום זכרה דנענלה לא היה עליה
שם נבלה הלך אלא דנענלה לא
מחייב. עד כות. חמני מיהא
בטורפה כחיה ככל שהוא: נעל לטור.
והיא טהורה: רבי פטור. מפרש
ואולי דקסבר אין אבר מן החי בשלימה
דלאו אבר מיקריא ומיהו אי ליכא
כחית הוה מחייב דלא גרע מבשר מן
החי דמחייב עלה ככחית דהא נמי
בשר הוא: ורבי אלעזר זכרי שמעון
מחייב. דקסבר שלימה אין לך אבר
מן החי גדול מזו ובאכר לא בעינא
כחית: חנקה ואכלה. אין כאן אלא
איסור נבלה ואכלה לא מחייב משום
זכרה וכחית בעינן: לאכריס עומדת.
לנחמה עומדת הלך כל אבר ואבר
שנה קרוי אבר כפי עלמנו יש כאן
משום אבר מן החי דמחייב בכל דהו
ומיהו חדא הוא דמחייב חדא התראה
היא: לאו לאכריס עומדת. עד
משמעט ואין כאן שם אבר אלא
הפרשו אכל דכ"ע לאכר לא בעינן
כחית דקדקתי ק"ו על אבר ממנה חייב
ולא פליג רבי: נמשה בשר. הא
דקמני שאין בו כחית כשאיין דאבו כחית
בשר אלא משום גידיו ועלמות משלימין
לכחית: מי איכא מיד. ע"פ כחוש כל
קך: דכחיה ליכא כחית כחיה. והוא
גדול שנחמת מאכריו איכא כחית
נמשה בשר וגידיו ועלמות משלימין
דקמני על אבר ממנה חייב ואמרת
דכחית עסקינן ורישא קמני שאין בו
כחית ומקמינן דליכא כחית בשר:
קלנישא. ע"פ כחוש מאל: קלנישא
ע"פ עמא הוא. והיא דליכא איסור
נבלה פסחות מכחית איסור טמא
מיהא איכא דכחיה היא דאלמר רב
טמאה בין כחיה ובין כחיתמה בכל
שהוא: כעין קלנישא. ע"פ טהור
שהוא כחוש כעין קלנישא: אס"ל
אם תמצא נחמד נמדדו של רבי
בעלמא דלית ליה מחשבת אוכלין אם
חישב לאוכלן כענין זה: שמה מחשבה.
ואוליין בתרה: חישב לאוכלה. לטור

אבל צפור ב' הבא נמי במשהו בשר גידים ועצמות. ובין הכל
נרץ שהיא כחית ולא היו כמשהו דסיפא דהו זכריה והו משהו
ממש: שאין בו כחית ואכלו רבי פטור. פי' נקוטנטס דקסבר
דאין אבר מן החי בשלימה ומיהו אי ליכא כחית הוה מחייב דלא גרע
מבשר מן החי דמחייב ככחית דהא
נמי כן הוא וקשה לפירושו דאלמר
בסמוך אכל אבר מן החי ובשר מן
הטורפה רבי יוחנן אמר חייב שתיים
וריש לקיש אמר אינו חייב אלא אחת
ומוקי לה בזהמה אחת וטורפה עם
יציאת רובה וקסבר ר"ל דלאו לאכריס
עומדת ולא אחי איסור אבר מן החי
וחיל איסור טרפה והשמה מ"מ
לחייב שתיים משום טרפה ובשר מן
החי דקתמו כחית דהדי ויש לדחות
כגון שאין באבר זה כחית בשר דלא
מחייב משום בשר מן החי והא דמחייב
משום טרפה היינו כשלקח בשר
מטרפה אחת והשלים לכחית דומק
הוא ועוד דל"כ אמאי לא חיל עליה
איסור אבר מן החי כיון דליכא
מטרפה אלא חלי שיעור דכ"פ נחמה
דיומא (דף ע"ג.) ופרק ג' דשנועות
(דף כ"א:) תניא שנועה שלא אוכל
טרפות ונבלות שקלים ורמשים
חייב ומוקי לה ר"ל כמפרש חלי
שיעור אלא חלי א"ע"ג דלא חיל איסור
שנועה אחת משום דמוטבע ועומד
הוא מ"מ חיל אחי כחית ונראה לפרש
כי היכי דלאו לאכריס עומדת הכי נמי
לאו לחמיכת בשר עומדת והא דנקט
אסור שאין בו כחית לנחמה דרבי
אלעזר נקט דלפ"ד מחייב ועוד נראה
לר"י דלפלו למ"ד לאכריס עומדת
מורה דלאו לחמיכת בשר עומדת כחיה
דאלמר ר' יוחנן בסמוך אכל חלב מן
החי מן הטורפה חייב שלשה ומוקי לה
בנטרפה עם יציאת רובה ובהמה
לאכריס עומדת דלמי איסור טרפה
וחלב ואכר מן החי כחית הדדי והשמה
אמאי נקט טרפה בלאו טרפה איכא
ג' אבר מן החי ובשר מן החי וחלב
אלא ודאי כזהמה כחיה לאו לחמיכת
בשר עומדת ולא אחי וחיל על שאר
איסורין: ובשר בשדה שיהא זה
בשר מן החי. מדכתיב צדה דריש
דמשמע שפירש ממקומו וקף על גב
דלטרקין לבשר שיאח מן ממחמתו
כדאלמר צ' כזהמה המקשה (ועל דף
קמ:) כולה דריש מנייה: אבל אבר
מן החי ובשר מן החי יוחנן חייב
שתיים. ואע"ג דאין לוקין על לאו

קא א מ"י פ"ד ס"ג
מחללת
הלכה:
קב ב מ"י מ"ב ע"ס הלכה
כא:
קב ג מ"י פ"ד ע"ס ס"ג א'
[טור י"ד ס"ב פ"ג וכו'
אלמס פ"ד דמחללת דף
דפ"ד]:
ק"ד מ"י פ"ד ע"ס ס"ג
י' סמג לאין ק"ב
טו"ש י"ד ס"ב פ"ג ס"ק
ג' וכו' אלמס ע"ס:
ק"ה מ"י ע"ס ס"ג ו' סמג
לאין ק"ד:

שיטה מקובצת

אמר רב שרביא
בקלניא אי בקלניא
אימא סימא: אכל בשר
מן החי. נ"ב ע"י חוסי
פסחות דף ג"ח ע"ב: לא
מחייב עליה עד דאיכא
כחית קתני מיהא בטורפה:
ד' שאין בשר כחית אלא
משוה: ח' חייב לאוכלה
סמה דגלי דעמיה:

רבינו גרשום

אכל צפור טהורה בחייה
כל שיהא. כלומר כיער
אמרת אבר מן החי
ערך כחית: חנקה ואכלה
דברי הכל ככחית. דבבלה
שיעורא ככחית: אלא
דבר סבר בהמה כחיה
לאכריס עומדת. כלומר
ר"א ב"ר שמעון הוא סבר
לאיברי עומדת לסיק
אכל אבר ממנה חייב:
הכ"ע לא בעינן כחית.
כלומר אכל אבר הימנה
לא בעינן כחית ומי איכא
מיד דבכחיה לית בה כחית
ובחד אבר. כלומר דאפי' נטל
צפור שאין בו כחית
מחייב ספיקו ועל אבר
הימנה חייב ואמרי' אם
כחיה כחית חייב דמשהו
בשר גידים ועצמות בחד
אבר ומי איכא מיד
הכחיה לית בה כחית
הדיוני נטל צפור שאין
בו כחית ובחד אבר יוחנן
בו כחית בין כשר גידים
ועצמות: אבר וב שביא
בקלניא. סיפסוף דעצמות
שלה נטח ואין בה בשר
אלא מעט: אלא כעין
קלניא. כלומר ע"פ טהור
כעין קלניא ועצמותיה

אכל צפור טהורה בחייה בכל שהוא
במיתתה בכחית וטמאה בין כחיה בין
במיתתה בכל שהוא הכא נמי במשהו
בשר גידים ועצמות ת"ש⁶ נטל צפור שאין
בו כחית ואכלו רבי פטור ור' אלעזר בר ר"ש
מחייב אמר ר' אלעזר בר' שמעון ק"ו על
אבר ממנה חייב על כולה לא כל שכן חנקה
ואכלה דברי הכל ככחית עד כאן לא פליגי
אלא דמר סבר ב' בחייה לאכריס עומדת ומר
סבר בחייה לאו לאכריס עומדת דכ"ע מיהא
לא בעינן כחית אמר רב נחמן במשהו בשר
גידים ועצמות ומי איכא מיד דבכחיה לית
כחית כחית בשר וכוחד אבר אית כחית במשהו
בקלניא אימא סיפא חנקה ואכלה דברי
הכל ככחית והא קלניא ע"פ טמא הוא ואמר
רב טמאה בין בחייה בין במיתתה במשהו
אלא כעין קלניא אמר רבא את"ל סבר רבי
מחשבת אוכלין שמה מחשבת חייב
לאוכלה אבר אבר ואכלה כולה חייב א"ל
אבי ומי איכא מיד דאילו אכיל ליה אחר
לא מחייב ואכיל ליה האי מחייב אמר ליה
זה לפי מחשבתו והוה לפי מחשבתו ואמר רבא
אם תמצא לומר סבר ר' אלעזר בר ר' שמעון
מחשבת אוכלין שמה מחשבת חייב
לאוכלה מתה ואכלה חיה פטור א"ל אבי
ומי איכא מיד דאילו אכיל ליה אחר מחייב
ואכיל ליה האי פטור א"ל זה לפי מחשבתו
וזה לפי מחשבתו אמר ר' יוחנן ילא תאכל
הנפש עם הבשר יזה אבר מן החי יבשר
בשרה טרפה לא תאכלו יזה בשר מן החי
יבשר מן הטורפה ור"ש בן לקיש אמר לא
תאכל הנפש עם הבשר זה אבר מן החי ובשר
מן החי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו זה
בשר מן הטורפה אבל אבר מן החי ובשר מן
החי לר' יוחנן חייב שתיים לר"ש בן לקיש אינו
חייב אלא אחת ו' אכל בשר מן החי ובשר מן
הטורפה לר"ש בן לקיש חייב שתיים לר' יוחנן
אינו חייב אלא אחת אבל אבר מן החי ובשר
מן הטורפה לדברי הכל חייב שתיים ורמינהו
אבל

זה שאין זה כחית: אבר אבר. גלי אדעתיה דלאכריס עומדת וכי אכלה
שלימה נמי אבר קרינא ביה: אכיל ליה אבר לא מחייב. דלא אכר
מיקריא לחייב עליה ככל שהוא: ה' לאוכלה מסה. דגלי דעתיה
דכחיה לאו לאכריס עומדת: לא תאכל הנפש עם הבשר זה אבר
מן החי. דלכר חי מקרינא⁹ נפש שאם יחמתנו אינו עושה חליפין
שלא ישוב עוד כנפש הגטולה שאינה חוזרת והכי משמע לא תאכל
הנפש בעורו עם הבשר בעור החיות עם הבשר: ובשר בשדה
משמע שפירש ממקומו וזהו בשר מן החי וטרפה כמשמעו:
וריש לקיש אמר לא תאכל הנפש עם הבשר זה אבר מן החי
ובשר מן החי. והכי משמע לא תאכל הנפש ולא תאכל הבשר כל
מר

זמן שזה עם זה: לר' יוחנן חייב שתיים. דתרי לאוי איכא וע"ג דנחמד אכלה ומדא התראה אכליננו מחייב תרתי: אלא אחת. דמד לאו
הוא ובין דנחמד אכלה ומד לאו הוא חדא הוא דמחייב וכן כולן: לדברי הכל חייב שתיים. דבין למר ובין למר ממר קראי נפקי: